

Κάθε ώρα να εποπτεύεις, να εξετάζεις, να ελέγχεις τον εαυτό σου. π. Εφραίμ Κατουνακιώτης

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Κατουνακιώτης

Μην αφήνεις τον εαυτό σου ανεπίσκοπο κάθε ώρα. Κάθε ώρα να εποπτεύεις, να εξετάζεις, να ελέγχεις τον εαυτό σου. Είσαι εν τάξει αυτήν την ώρα;

Εσύ ως μοναχός εάν είσαι βιαστής, εάν είσαι αγωνιστής, θα κάνεις έλεγχο στον εαυτό σου, όλη την ημέρα πώς πέρασα;

Ένας ασθενής, δεν το παρακολουθάει μόνο ο γιατρός· και ο ίδιος ο ασθενής παρακολουθάει τον εαυτό του, αν μ' εκείνα τα φάρμακα που τού 'δωσε ο γιατρός, πηγαίνει στο καλύτερο. Όχι ο Γέροντας έναν-έναν θα παρακολουθήσει, κι εσύ ο ίδιος θα παρακολουθήσεις τον εαυτό σου.

Ερώτησα πολλές φορές και τον γερο-Ιωσήφ πως έφτασε σ' αυτή την κατάσταση. Λέει: «Να σου πω. Εβάθυνα τόσο πολύ στο «γνώθι σ' αυτόν». Τι είσαι συ; Τίποτες, ούτε ένα σκουλήκι δεν είσαι. Τίποτε. Ήρθε η χάρις, σε σήκωσε, έγινες άγγελος· έφυγε η χάρις, εγύρισες εν αυτώ». Ναι, αλλά δεν μου λες, πώς μπορούμε να προσελκύσουμε τη χάρη;

Από σας εξαρτάται να είναι ομαλός, ησύχιος ο νους, από σας εξαρτάται. Δεν εξαρτάται από τον πειρασμό, αν σας επιτεθεί ή από τη συμπεριφορά του συνασκητού σας, του συγκοινοβιάτου σας. Εσύ ο ίδιος θα γίνεις αίτιος της σωτηρίας σου, εσύ ο ίδιος θα γίνεις αίτιος της όχι σωτηρίας σου, από εσένα εξαρτάται. Όταν εσύ θέλεις τη σωτηρία σου και βιάζεις τον εαυτό σου, όλα κατ' ευχήν έρχονται.

Είναι παρατηρημένο ότι, στις πρώτες ημέρες που ερχόμεθα στο κοινόβιο, έχουμε ζήλο σαν τον Άθωνα. Αυτός ο ζήλος προσέξτε να μη σας εξασθενήσει, να μη σβήσει διότι τότε είναι όχι καλά. Μπορείς αυτό τον ζήλο να τον αυξήσεις, να τον μεγαλώσεις; Άξιος επαίνου είσαι. Πρόσεξε όμως μήπως αυτός ο ζήλος, εννοώ ζήλο εις την υπακοή, εις την ευχή, εις την αυτομεμψία, άγρυπνος στην ακολουθία, μη σε πάρει ο ύπνος, στο δωματιό σου· να επιβλέπεις τον εαυτό σου, όλα αυτά θεωρούνται ζήλος. Αν ο ζήλος ψυχρανθεί, τότε δεν βαδίζεις καλά. Γι' αυτό διόρθωσε τον εαυτό σου, να μην ψυχρανθεί αυτός ο ζήλος, αυτή η θερμότης.

Μακάριος είναι εκείνος ο αδερφός, ο οποίος διατηρεί τον ζήλο από την αρχή μέχρι το τέλος της ζωής του. Διότι δεν ξέρεις πόσα χρόνια θα ζήσεις στο μοναστήρι. Μπορεί να ζήσεις πέντε χρόνια, μπορεί να ζήσεις δέκα, μπορεί να ζήσεις και πενήντα, δεν γνωρίζεις πόσα χρόνια. Ε, αυτός είναι άξιος επαίνου, ο οποίος διατηρεί τον ζήλο του από την αρχή μέχρι το τέλος της ζωής του ακμαίο.

Την σήμερα ημέρα δύσκολα, δύσκολα είναι.

Ερχόμουν μια φορά με τον γερο-Παντελεήμονα των Παχωμαίων, τον αρχιγραμματέα. Και μου λέει ότι, είχε πάει μια φορά στο Γρηγοριάτικο το κονάκι,

αλλά δεν θυμάμαι ποιος ήταν αντιπρόσωπος. Αφού μιλήσανε, «τώρα θα πάω στην Κοινότητα», λέει.

-Πάμε μαζί, Γέροντα.

-Όχι , λέει, Παντελεήμων, όχι.

-Γιατί;

-Να πάω απ' το κονάκι μέχρι την Κοινότητα, λέω τους χαιρετισμούς της Παναγίας.

Ειδες πώς βιάζονται οι πατέρες!

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr